PAPA-CACUS

SIVE,

ELEGIA HORTATIVA AD OMNES ORDINES Britanniæ magnæ & *Hyberniæ.*

ET DECASTICHON IN IESVITAS laiolanos Monachos.

Per IOANNEM GORDONIUM *Theologiæ Doctorem, & Decanum Ecclesiæ Cathedralis Sarisburiensis.*



LONDINI
Excudebat FELIX KYNGSTON.
Anno Dom. 1610.



PAPA-CACVS:

SIVE,

ELEGIA HORTATIVA AD omnes ordines Britanniæ magnæ *& Hyberniæ.*

AD gentes Miſſam ſe affirmat dīa Sibylla,
Has colere vt doceat numina vera Dei.
Chriſti, illa aduentum prædixit, & Antichriſti,
Fatidico Græcis carmine vera canens.
Tradidit & Romæ fatales virgo libellos,
Quos rebus creperis conſuluere patres.
Hinc Maro grandiloquus Cumæo carmine doctus,
Demiſſam cœlo progeniem cecinit.
Hinc & Auentino Antichriſtum monte furentem
Nomine ſub Caci ſaxa per alta locat. *Papa & Ca comparatio*
Semihominē hunc pingit fumos, flammaſque, vomentem,
Quodq; triceps monſtrum Naſo poeta canit.
Huic ſpelunca domus tenebroſo in montis hiatu,
Nigraq; ſub ſaxis antra recluſa cauis.
Pro foribus pendent triſti rorantia tabo
Ora virum, jugulat quos truculenta manus.
Huic circum virides valles, & gemmea prata,
Mille quibus ſoliti luxuriare greges.
Armenta Alcidæ per Tempe pabula tondent,
Dum tectis heros Arcadis hoſpes erat.

Intereà ſcelerum patrator, Cacus alaſtor:
Auerſos caudis traxit ad antra boues.
Dum parat Alcides abitum, ſaluæq́; iuuencæ
Mugitu ſocias per caua ſaxa vocant;
Reddidit vna vocem vaſto quæ clauſa ſub antro,
Criminis & Caco debita damna tulit.
Alcides Cacum detecta fraude vomentem
Fumos cum flammis ad ſua fata trahit.
Diruit & ſcelerum latebras, fœda antraque tabo,
Et facta Alcidæ libera Roma manu.
Montem hunc inuaſit poſt ſæcula ſera tyrannus,
Inſtar qui Caci fumea tela vomit.
Hic Papæ aſſumpſit nomen, propriumque dicauit,
Vt miti tegeret nomine nequitiam:
Et quamuis priſci mutauit nomina Caci,
Eſt alter Cacus fraudibus atque dolis;
Cacus vt in latebris latitans montiſque receſſu
Caudis auerſos traxit in antra boues;
Sic Papa auerſos à vera relligione
Incautos homines nigra ſub antra trahit:
Vtq́; homines Cacus crudeli morte peremit,
Innocuóque antri ſanguine tinxit humum;
Sic Papa exurit mortalia corpora flammis
Horum, qui imperij fræna ſubire negant,
In ſe omnes transfert leges, diuináque iura,
Quod libet hoc illi poſſe licere tonat:
In reges populos armat, dulcéſque penates,
In patres natos, in iuuenéſque patres.
Non tam mente furit rabida furialis Erynnis,
Non leo, non tigris, diráque Tiſiphone:
Quantum papali mens externata veneno,
Idolis cæcis cæcior ipſa furit.

Hoc

Hoc immane scelus pietatis nomine cælat,
Se iactans verum posse creare Deum,
Mancipijsque suis promittit cælica templa,
Illum si credant orbis adesse Deum,
Próque Deo vero, si farris numen adorent,
Fingere quod numen murmure vocis, ait:
Si statuas mutas, quas ipse dicauit in Aris,
Basia figentes thuris honore colant.
At veros cæli cultores numinis, igne,
Et ferro, cogit tristia damna pati;
Præque alijs illi est exosa Britannia terris,
Eius quòd renuat dura subire iuga,
Et statuas hominum mutas sensúque carentes
Quòd venerari animi relligione neget,
Quòdque creaturis non dandos credat honores,
Figmentis hominum quæ ratione carent,
Deneget & Papis quod sit concessa potestas,
Reges à proprijs pellere fraude thronis,
Quòdque Deum in terris papam non esse colendum
Credat, Sandalijs oscula dando pedum:
Hinc est quòd toties turba amens papicolarum,
Et regi, & patriæ, damna cruenta struit.
O proceres quibus est data dispensatio legum,
Vosque ministerij queîs data cura Dei;
Paruo perlegite hoc immania facta libello
Cerberij Caci semiferique Dei,
Qui fumis oculos fallit pro relligione
Vera, falsa serens dogmata, mente furens:
Alcides Cacum qui iusta morte peremit,
Lux alma est veri sydere missa Poli,
Lux eadem Cacum qui Romæ præsidit altè,
Et plebem auersam cæca sub antra trahit,
 Euertet

Euertet tandem, fumo[illegible]asque vomentem
Conteret, hæc captos eripietque boues.
Sunt vobis bini Alcidæ natusque paterque,
Ambo armis clari, legibus atque animis;
Hos Deus vt Cacum perimant euexit ad altum
Imperij culmen terra Britanna tui:
O proceres vestris Alcidis iungite mentes,
Diuitias, vires corporis, atque animi,
Diruite, atque imis euertite fundamentis
Caci antrum fumans sanguine martyrij;
Ante oculos mentis proponite facta nefanda,
Caci imitatorum papicolûmque scelus;
Pulueriæ memores persistite proditionis,
Facta terat quæ vt vos, pulueris instar erat,
Dum Rex, & regni cœtus, pro more vetusto
Vna animis iunctis æde coire parant,
Papicolæ insani, nigrique Acherontis alumni
Orco, non cælo, fulmina sæua petunt:
Cum populo regem, regis cum coniuge, prolem,
Vno ictu tentant præcipitare neci;
Ima parte domus subdunt Vulcania tela,
Puluere farta dolo dolia sulphureo,
Fulmineo vt vomitu tumularent æthere regem,
Et regis stirpem, nobiliúmque decus:
Vtque superstitio Romana emersit ab Orco,
Suppetias orco sic petit illa sibi.
Vos regi (ò proceres) iungant communia fata,
Sorte quibus parili damna parata necis,
Concordes animos stabili coniungite vinclo,
Fida fides regi stet sine labe gregis.
Rex vt imago Dei viua est, sic factio Romæ,
Regibus infida est, quæ male fida Deo.

Com-

Communes iras communis ſentiat hoſtis,
Curáque communis par ſit vtriſque laris.
Sollicitis animis naſcenti obſiſtite peſti,
Ne tabes gliſcens corpus in omne meet.
Qui ferro & flammis patriam delere minantur,
Pro meritis facti noxia damna luant.
Qui Papam credunt orbis dominumque, Deumque,
Hoc regno extorres Itala regna petant.
Aut ſi illis melior veniet ſententia menti,
Terra illis placeat lexque Britanna ſimul.
Sic Rex tutus erit, ſic Grex ſecurus ab hoſte,
Dum Rex, Lex, & Grex fœdera iuncta tenent.





Decaſtichon in Ieſuitas laiolanos *Monachos*.

mer. Iliad. & τ. ... ὁ πάντας ... ται.

NOxa Dea eſt, Aten quam dixit priſca vetuſtas,
  Mentibus hæc hominum noxia damna ſerit.
Iupiter hanc fertur Cœlo extruſiſſe ſupremo,
  Illa ales velox haud pede preſſit humum:
Sed cerebris hominum celeri perfuſa meatu
  Ad ſcelus, & noxam corda nefanda rapit.

...de Hoſpinia- ...m de Ieſuatis ...onachis.

Hæc Monachis dederat Ieſuatis nomina priſca,
  Nomine qui Ieſu dogmata falſa dabant.
Hos olim domibus pepulit prudentia patrum:
  Pulſa Ate hinc terris nigra fluenta petit.
At nunc Tartareo Monachos Satan edidit Orco,
  Qui Ieſuitarum nomina ficta ferunt.

...ης ὁ ἀναιδὴς ...rdelio impu- ...ens temera- ...ius. ...riſtoph. πρ.

Atra lues Graijs Itas eſt ardelionum,
  Qui ſcelerum & cædis ſemina dira ferunt:
Hoc ſenſu, verum Monachis Laiola prophanis
  Nomen das, mores quod geniumque notat.
Nam plebem in reges armant, & vincla reſoluunt
  Iuramenti, homines quod ligat, atque Deum:
Itas tolle Deus diuino à nomine Ieſu,
  Relligio vt vigeat cum probitate, fides.

FINIS.